

Istinski i stvarni život je onaj koji je prožet ljubavlju

Od jutra do mraka ljudi se bore da steknu bogatstvo.
Troše svu svoju mentalnu i fizičku energiju za njegovo zgrtanje.
U tom procesu prolaze kroz mnoge teškoće.
Njihov um je zbrkan a božanskost zaboravljena.
Borba je beskonačna.
Može li u toj borbi itko postići mir, zadovoljstvo i utjehu?

teluški stihovi

Utjelovljenja ljubavi!

Danas se cijeli svijet vrti oko novca. Od studenta do malog uličnog prodavača povrća, svi trče za novcem. Bez obzira na obrazovanje i društveni status, ljudi smatraju da je stjecanje novca početak i kraj, jedini smisao njihova života. Čudno je da ljudi ne troše niti mali dio svojih nastojanja na traženje božanskosti.

Bog je zaštitnik i spasitelj svih na ovome svijetu. Netko može biti milijunaš ili milijarder, ali ne može živjeti bez Boga. Malo je onih koji prepoznaju Boga kao izvor i hranu svih živih bića. Isto tako, malobrojni su oni koji kontempliraju o Bogu. To je razlog zbog kojeg je pokrenuta duhovna praksa – *sādhanā* zajedničkog pjevanja *bhajana*. U grupi koja pjeva *bhajane*, um nekolicine može biti rastresen i podložan nepravilnom izgovaranju Božjeg imena, s nepravilnom melodijom – *rāga*, ritmom – *tāla*, i osjećajem – *bhāva*. No, dok pjevaju, većina ljudi je koncentrirana i usmjerena na kontemplaciju o Božanskom načelu.

Valovi su mnogi, ali voda je jedna. Slično tome, božanskost prožima sva ljudska bića, bez obzira na njihove misli i osjećaje. Bića je mnogo, ali ista božanskost ih ispunjava. Isto Sebstvo – *ātman* boravi u svim bićima: *ekātma sarvabhūtantarātman*. Istina je jedna, ali ju mudraci nazivaju različitim imenima: *ekam sat viprāh bahudhā vadanti*.

Oni koji podupiru istinu stvarni su poklonici. Istina je suština svih *Veda*. Nažalost, danas teško nalazimo ljude koji prepoznaju tu vječnu istinu. Kada se sretnu istina- *satya*- i ispravnost- *dharma* nastaju mir – *sānti* – i ljubav – *prema*. Ustvari, istina je osnova svih drugih ljudskih vrijednosti: ispravnosti, mira, ljubavi i nenasilnosti.

Utjelovljenja ljubavi !

Ljubav – *prema* ne dolazi s nekog nepoznatog mjesta. Ona izranja iz ljudskih srca. Ljudsko biće ne može živjeti bez ljubavi. Ljubav podrazumijeva različite oblike u održavanju odnosa između dvoje pojedinaca, između muža i žene, majke i djeteta, između dvoje prijatelja i tako dalje. Ali u osnovi, ljubav ostaje nevidljiva struja u svim ljudskim bićima. Postavimo li pitanje gdje je Bog, možemo reći da Bog prožima sva bića u obliku ljubavi.

Istinski i stvarni život je onaj koji je ispunjen ljubavlju. Život bez ljubavi nije vrijedan življenja. Ljubav je izvor svih vrlina i sve vrline se s njom stapaju.

Najviše Sebstvo - *brahman* je jedno i sveprožimajuće. Kada vas netko upita kako se zovete, trebate odgovoriti: "Ja sam najviše Sebstvo, Bog – *aham bramāsmi*, nemam drugog imena." Svjetovna imena su vam dana zbog identifikacije. Rečeno je: "Najviše Sebstvo - *brahman* je jedina istina, a cijeli svijet je iluzija- *brahman satyam jaganmitya*."

Da bi shvatio prirodu najvišeg Sebstva pojedinac mora postati *brahman*. Sva Božja imena poput Rāme, Kṛṣṇe, Govinde, Nārāyaṇe i drugih stapaju se s *brahmanom*. Ako kontemplirate o najvišem Sebstvu, moći ćete spoznati njegovu sveprisutnost. Ljude možete zvati bilo kojim imenom, jer je najviše Sebstvo prisutno u svim imenima. Svako ljudsko biće bi trebalo kontemplirati o *brahmanu*.

Priroda božanskosti je opisana ovako:

Bog je utjelovljenje vječnog blaženstva, On je apsolutna mudrost, nadilazi sve parove suprotnosti, beskrajn je i nepregledan kao nebo, predstavlja cilj sadržan u aforizmu " Ja sam To – *tat tvam asi*". On je jedan jedini, vječan, čist, nepromjenjiv, svjedok je svih funkcija intelekta – *nityānandam, parama sukhadam, kevalam jñānamurtim, dvandvatītam, gagana sadriṣham, tattvamasyadi lakshyam, ekam, nityam, vimalam, aham, sarvadhee sakṣibhūtam*.

Kada sam dolazio ovamo vidio sam Easvarammu i Pedda Venkapa Rajua/ Svamijeve roditelje/. I u ovom trenutku oni su ovdje. Pedda Venkapa Raju nosi žuti dhoti, a Easvaramma žuti sari. Razlog zbog kojeg su odjeveni u žuto je taj što borave u Vaikuṇṭhi, boravištu Gospoda Viṣṇua. Svatko u Vaikuṇṭhi nosi odjeću žute boje. Ne samo ja, nego i Satyajit, koji spava sa mnom u sobi, vidio je Easvarammu u žutom sariju. Žene koje nose žute sarije su uvijek sretno.

Načelo *brahmana* je predstavljeno žutom bojom. To je razlog zbog kojeg je Gospod Viṣṇu opisan kao Bog koji nosi žutu haljinu - *pitāmbara dhāri*. Danas sam želio stvoriti žutu *liṅgu* iz svog tijela. Ali studenti, zaposlenici u ašramu i poklonici molili su me: "Svami, ne trebaš stvarati *liṅgu*. Ne možemo podnijeti da te gledamo kako fizički trpiš dok *liṅga* izlazi iz tebe. Molimo te, čuj naše molitve i učini nas sretnima. Što god hoću, dogodit će se. Dok se ljudska priroda neprestano mijenja, moja božanska priroda je nepromjenjiva i vječna. Tu božansku prirodu nitko ne može odgonetnuti.

Kozmički ples Gospoda Śive na Kailāši je opisan ovako:

Bog Śiva zaneseno pleše svoj ples,
Parameśvara, Sāmbaśiva je u ekstazi
i neobuzdano pleše kozmički ples *tāndavu*.
Božanski mudrac Nārada prati ga na *thampuri*,
a Gospodovi kuštravi uvojcji sjaje prekrasnim
sjajem.

Śiva pleše vitlajući trozupcem, a svemirom odzvanja
tadhim, tadhim, tadhim, tadhimtaka, (Gospod Śiva).
Dok božica Sarasvatī svira *vīnu*, a Indra flautu, Gospod
Višņu bubnja na *mṛdangi dhimi, dhimi, dhimi, dhimitaka*.
Svuda odzvanja ime Gospoda Śive.

S Gangom u čupavim uvojcima kose, s trećim okom na čelu,
s kristalnim ogrlicom koja mu prekrasna sjaji oko vrata,
Gospod Śiva je u ekstazi, i zaneseno pleše svoj kozmički ples.

Jednom dok su Śiva i Pārvatī lutali svemirom, vidjeli su čovjeka koji je rezo granu drveta na kojoj je sjedio. Obzirom da se njegov pad neumitno približavao, Pārvatī je zamolila Śivu da ga spasi, govoreći: "O Gospode, molim te spasi život ovog čovjeka kada padne na zemlju".

Śiva je odgovorio: "Ti si ga prva vidjela. Ti si prva shvatila da će umrijeti kada padne s drveta, stoga je tvoja odgovornost da ga spasiš."

Pārvatī je odvratila: "Ljubljeni Gospode, kada netko padne na zemlju, zvat će u pomoć bilo majku- *amma* ili oca – *appa*. Ako ovaj čovjek zazove majku, spasit ću ga ja, a ako zazove oca, tvoje je da ga spasiš. Īśvara se složio s njezinim prijedlogom.

Grana je pukla, a Śiva i Pārvatī su pohitali da pomognu nesretniku. No, dok je padao, čovjek nije izustio niti "majko" niti "oče", već je zavapio "jao". Iako su i Śiva i Pārvatī čekali da ga spase, on ih nije pozvao.

Moralna pouka ove priče je da se uvijek trebamo sjećati svojih roditelja. Onaj tko se ne sjeti roditelja čak niti u nevolji, prava je budala. Gospod Śiva i majka Pārvatī su univerzalni roditelji. Onaj tko ih se neprestano prisjeća neće imati nikakvih teškoća, a patnja ga neće dotaknuti. Nažalost, danas se ljudi ne sjećaju svojih roditelja. Zbog toga im je uskraćena zaštita.

Rāmina božanskost je procvjetala uz ljubav i nježnu brigu njegove majke Kausalye.

Zahvaljujući majčinskim osjećajima i ispravnom odgoju Sīte, Lava i Kuśa su stekli ugled i slavu. Odnjegovan ljubavlju svoje majke Putlibai, Gandhi je postao velika duša - *mahātman*. Brižan odgoj pun ljubavi majke Jijabai, učinio je od Śivajia velikog ratnika.

teluški stihovi

Prvo i najvažnije je da se svatko uvijek sjeća svoje majke. Easvaramma predstavlja božanski princip majčinstva. Ona je Išvarina majka. Venkapa znači Gospod od sedam brežuljaka. Tako Pedda Venkapa Raju i Easvaramma predstavljaju božanske roditelje. Danas oboje borave u Vaikuṅṭhi.

Tri su Sai avatara. Prvi je bio Shirdi Sai, drugi je Sathya Sai, a treći koji će tek doći, je Prema Sai. Prema Sai će biti najvažniji avatar, jer će ujediniti cijelo čovječanstvo. Svi znate da je princip ljubavi - *prema* ono što sve ujedinjuje.

Na nesreću, danas nigdje ne možete naći jedinstvo – *ekatva*. Kamo god pogledate vidjet ćete samo razlike – *binatva*. Tamo gdje je ljubav, pojavit će se i jedinstvo. Tada će svi ljudi biti ujedinjeni, bez obzira na društveni stalež, kulturu i državu.

Pretpostavite da vas netko upita odakle ste. Odgovorit ćete da ste iz te i te zemlje. Ali istina je da svi ljudi pripadaju jednoj zemlji i jednom svijetu. Osjećajte se ponosno što možete izjaviti da pripadate Indiji – Bhārata. Bhārata je dom svih ljudi na svijetu. Ustvari, Prasanthi Nilayam je postao dom za sve ljude svijeta.

U epu *Rāmāyaṇa*, kralj Daśaratha je odlučio obaviti žrtveni obred *putrakamesti yajña* da bi dobio sinove. Bog vatre, koji se pojavio iz žrtvenika, dao je kralju Daśarathi zdjelu punu posvećenog pudinga, kojega je Daśaratha podijelio na jednake dijelove i dao svojim trima suprugama. Kausalya i Kaikeyī su uzele svoje porcije pudinga i odnijele ih u odaje za bogoslužje - *pūjā*. Obje su bile sretne misleći kako će upravo njezin sin biti budući kralj Ayodhye.

Ali Sumitra nije imala takvih očekivanja. Ona je odnijela zdjelicu s pudingom na terasu i stavila ju na niski zidić, dok je na suncu sušila kosu. Iznenada, s visine se obrušio orao i odnio posudicu s posvećenim pudingom. Sumitra je smjesta otrčala i obavijestila Kausalyu i Kaikeyī što se dogodilo.

Kausalya i Kaikeyī su otišle u Sumitrine odaje te s njom podijelile puding. Kaikeyī joj je dala polovicu od svog dijela, a isto je učinila i Kausalya. Nakon određenog vremena Kausalya je rodila Rāmu, Kaikeyī Bharatu, a Sumitra Lakšmaṇu i Satrugṅhu.

Sumitra je bila oličenje svih vrlina. Već samo njezino ime govori da je svima bila dobar prijatelj. Jednoga dana Sumitra je razmišljala: "Rāma zaslužuje da bude okrunjen za kralja Ayodhye jer je najstariji među

sinovima. No, i Bharata bi mogao biti okrunjen jer je tako kralj Daśaratha obećao Kaikeyī. Moja dva sina, Lakṣmaṇa i Satrugna trebaju služiti svojoj starijoj braći, Lakṣmaṇa Rāmi a Satrugna Bharati. I tako su sve tri supruge kralja Daśarathe, Kausalya, Sumitra i Kaikeyī, zajedno sa svojim sinovima, živjele u slozi i ljubavi.

U skladu sa uzvišenom tradicijom i plemenitim idealima postavljenim u *Rāmāyaṇi*, i mi bi trebali živjeti u bratstvu i zajedništvu. Kada bi bili sposobni njegovati to dvoje, postali bi svakome dobri prijatelji. U *Rāmāyaṇi* i *Mahābharathi*, jedinstvo i duhovnost su istaknuti kao idealne vrijednosti koje bi svi trebali slijediti.

Pred više godina, kada sam posjetio Istočnu Afriku, rekao sam im da dolazim iz Indije. Predsjednik Ugande, Idi Amin, pitao me je iz koje države u Indiji dolazim. Ponovno sam odgovorio da dolazim iz Indije. S puno razumijevanja sam mu objasnio da Indija predstavlja jednu zemlju. Kada bi ljudi njegovali takve uzvišene principe, i zemlja i njezini stanovnici bi napredovali.

Vrlo brzo čitava Indija – Bhārata će se ujediniti i sve razlike će nestati. Od najveće je važnosti da se svi narodi ujedine i žive kao braća i sestre. Načelo jedinstva će se proširiti na svaki kutak ove zemlje. Jezici koje ljudi govore, njihove sposobnosti i obrazovanje mogu biti različiti. Ali svi se trebaju pridržavati načela jedne države, jedne kaste i jedne kulture. Zbog toga što se to načelo sada ne primjenjuje, nastaju razlike među ljudima. Važna je poruka ove svečanosti da će zemlja Indija – Bhārata biti ujedinjena. Svi trebaju nastojati da se to ostvari.

Utjelovljenja ljubavi!

Kamo god dođete ponosno izjavite da pripadate Indiji, da govorite indijski jezik i da slijedite indijsku kulturu. Vjerujte u načelo jedinstva. Izgradite vjeru u to načelo i živite u skladu s njim. Zemlja, kasta i kultura, sve se to mora stopiti u jedno. Samo će se tako ostvariti napredak. Bhāratha, ime naše zemlje, nosi u sebi slijedeću poruku: *Bhā* znači Bog, a *rathi* znači ljubav. Dakle, Bhāratha je zemlja u kojoj ljudi njeguju ljubav prema Bogu. Tu istinu imajte stalno na umu.

/Bhagavān je zatim otpjevao *bhajan " hari bhajana binā sukha śanti nahīn "* i nastavio:!

Tko god želi u sebi osjetiti mir mora sudjelovati u pjevanju *bhajana*. To je jedina duhovna vježba – *sādhanā* koja u pojedincu stvara mir.

Izvor: [http:// www.sathyasai.org/discour/2008/d080306.html](http://www.sathyasai.org/discour/2008/d080306.html)

Prevela: Nada Đureković